

Megjelen:
Hetenként vasárnap.

Előfizetési ára:

Helyben házhoz hordva
és vidékre postán küldve
Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „
Egyes szám ára 8 kr.

Hirdetések egyezség
szerint közöltetnek.

SZOBOSZLÓ és VIDÉKE

iskola-utca 65. sz. hol-
e lap szellemi részét
illető ügyekben értekez-
hetni lehet.
Kéziratok nem adatnak
vissza.

Kiadóhivatal:
Plón Gyula könyvnyom-
daja, hol az előfizetések
és hirdetések főlvetetnek

Nyilttéri közlemények
soronként 15 kr-ért szá-
míttatnak.

GAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Választás után.

A csütörtökön lezajlott képviselőválasztás alkalmával a szoboszlói választó kerület országgyűlési képviselőjévé nagy többséggel Polónyi Géza budapesti ügyvéd választatott meg.

A választás a legnagyobb rendben folyt le, s annak kifolyásáról a következőket írhatjuk.

Választási elnök volt Tury Albert polgármester, küldöttségi elnök Kovács Gyula, helyettes elnökök Padrah Sándor kir. közjegyző és Dahni László debreczeni birtokos.

A szabadelvű párt jelöltje Dr. Czegléd Mihály tiszti ügyész, a függetlenségi és 48-as párté Polónyi Géza.

A szabadelvű párt bizalmi férfiai voltak G. Tóth Mihály és Cseke János, a függetlenségi párté Hetey Ignác és Dr. Kiss Sándor; a város részéről ki voltak küldve Dr. Malatinszki József, Dr. Grósz Adolf mint a felek ugyanazonosságát igazoló bizalmi személyek. Választási jegyző volt Kőmives Antal.

A szavazás kezdete sorshúzás útján döntetvén el, a Czegléd párt kezdte a szavazást.

A végeredmény az lett, hogy Polónyi Géza nagy többséggel választatott meg.

Hogy mi volt az oka az óriás többségnek, arról felesleges beszélni, az egész dologra legjobban rá illik az a közmondás »Intra muros Iliacos peccatur et extra.«

T Á R C Z A.

Az én védóm.

Steinitz F. után fordította K. A.

Egy alig fél órai tanácskozás után az esküdtek visszatértek a tanácssterembe. Élénken látom még magam előtt az egész jelenetet és híven emlékszem minden egyes mozzanatára, mintha még most is csak ott állnék a törvényszék sorompói előtt, a vádlottak padjánál, melyet még csak az imént hagytam el és a hol visszafojtott lélekzettel hallgattam az esküdtszéki elnök verdictjét; még most is látom a sűrű ködfátyolt, melyen át a viaszgyertyák fénye oly halványon és kísértetően világított (a tárgyalás este is folyt); még most is látom az ügyészek nagy parókáit, az elnök ő lordságának vörös köntösét, de még ennél vörösebb arcát: látom az esküdtek sápadt arczeit; és még most is érzem a terjengő füledt és nyomasztó levegőt, mely köd, börtönzag és a szorongatásig megtelt karzat párával összevegyült.

Midőn az esküdtek helyüket elfoglalták, egy futó pillantást veték védómre; láttam, hogy az,

Hibáztak, és pedig sokat azok a kik bent voltak magában a szabadelvű párthan hibáztak azok, a kik a pártonkívül voltak — bár meggyőződésüknél fogva oda tartoztak — azért, mert az olcsó népszerűség hajhászás miatt, nem tették azt meg, a mit tenniük kellett volna.

De mindenek felett legnagyobb hiba volt a fejetlenség. Rendetlen csapat nem nyert még csatát soha.

Ehhez járult még az, hogy azok a kik a szabadelvű jelölt felléptetésekor eget földet ígértek, mikor tenni kellett volna valamit, nem tettek semmit. Minek köt az ember olyan kolompot a nyakába a melyiknek nincs nyelve?!

Bár a választás a szabadelvű pártra kedvezőtlen volt, óriási erkölcsi haszna az volt, hogy meglehetett ismerni az embereket, meglehetett tudni azt, hogy ki akar tenni valamit és ki nem.

A választás mint halljuk még nem ért véget, mert Polónyi Géza a szolnoki mandátumot fogja elfogadni s így pótválasztás leend. Óhajtható volna, hogy azok, a kik közel állanak Polónyi Géza képviselőhöz, érvényesítsék minden befolyásukat, s hasanak oda, hogy ez ne történjék meg, s ne legyen kitéve a választó kerület újabb izgalmaknak.

A szabadelvű párt megmutatta azt, hogy él, s bár nem győzött, nincs oka magát szégyenelni, mert egy olyan pártnak

régi megszokásból, lúdtollát hegyezé, közben az esküdtszék elnökeire egy gyors pillantást vetett és azzal kényelmesen tovább folytatta a tollhegyezést.

»Esküdt urak! szóla az elnöklő bíró »egyet-
értének véleményükben?«

»Egyetértünk Mylord« felele az esküdtszéki elnök.

»Vétkes, vagy nem vétkesnek tartják vádlottat?«

»Nem vétkesnek!«

Eme nyilatkozatra visszatámolyogtam a padra és göresösen kapaszkodtam a sorompó karfájába; első pillanatban nem láttam egyebet a fakó gyertyafénynél, nem hallottam többet a tompa mozgásnál, mely a nézőtérrel felhangzott, csak lassan tértem eszméltre és első tekintetemet természetesen védóm és megmentómre vetém.

Ez még mindig a tollát hegyezé és nem is készült, a hogy szokás, felém közeledni, hogy kezet szeritson velem, vagy legalább alkalmat adjon hálamat kifejezhetni, de még egyetlen szóra sem méltatott; hisz különben eleget beszélt ő érdekemben és elég feláldo zoon küzdött felmen-

mely az intelligentia és gazdaközönség zömét foglalja magába, jövője van, annyival inkább, mert jelöltje olyan ember, a ki nem nagyravágyásból, nem ambícióból és a mi fő, nem érdekből vallja a szabadelvű elveket, ha nem teljes meggyőződése az, hogy szeretett hazánk, folytonos békés fejlődésre van szüksége, hogy az európai nemzetek nagy családjában a második ezredévet is megérhesse; — s a mely jelöltben teljes garancia van arra, hogy az általa hirdetett elveket megváltoztatni soha nem fogja, s a zászlót a melyet felemelt, cserbe nem hagyja soha.

A pénzügyminiszter.

(k. l.) A maga nevében ritka jelenség, hogy pénzügyminiszter népszerű legyen és mi ezt a ritka jelenséget konstatálhatjuk, mert Wekerle Sándor, Magyarország pénzügyminisztere, valóban népszerű. — A legerhesőbb és a mellett legkellemtlenebb feladata van a pénzügyminiszternek, mert bizony nem kellemes foglalkozás a polgártársaktól az adót behajtani. De még mielőtt adótörvényeink reformáltak volna, Wekerle rendelete után annyira enyhítette az előbbi szigorúságot, melyet az adóbehajtás közül a közegek követtek, hogy az adóbehajtás már egészen humanus jelleget öltött és az adókötelezettség teljesítése annyira megkönnyített, hogy a nagyobb terhek dacára az adófizetés pontosabb és csak a ritkaságok közé tartozik az adó behajtása kényszer uton.

Mi sem bizonyítja jobban a pénzügyminiszter népszerűségét, mint az a tény, hogy az ellenzéki képviselőjelöltek is kivétel nélkül elismeréssel

tésemért, most tehát csak egyszerűen hátraveté fejét, egy belenyugvó bölintással fordult segédjéhez, rám csak úgy félvállról nézett, — de eme pillanatban oly borzasztó valami rejlett, mely szívemet szenvedélyes gyűlölettel tölté el azon ember iránt, ki még csak az imént éles eszével és szónoki hatalmának egész tárházával menté meg életemet.

Végre az utcára kerültem, szabad lettem. A hideg ködös levegőtől csak úgy borzongott, a hosszú fogságtól különben is senyvelt testem és hozzá még a zord éjjeli szél, a vékony és foszlányos ruhámon át élesen érezte velem dermesztő hatását. Hisz október 20-ka volt és még június hóban kerültem a börtönbe. Tehát más ruháról kellett gondoskodnom. szerencsémre nem volt az nehéz, mert zsebemben elég szép pénzösszeg volt; melyet elzáratásomnál ugyan elszedtek tőlem, de most ismét visszaadták. A meleg ruhánál még inkább meleg ételt és italt kívántam volna, mert még mindig reszkettem védóm ama fagyos pillantásától.

Letértem egy mellékutca, hogy egy félreeső kocsma jussak, mely jobbadán csak munkások és fuvarosoktól látogatva szokott lenni; ezt elérve, beléptem.

nyilatkoznak Wekerléről, sőt a nemzeti párt vezére Pozsonyban elismerte, hogy az a beszéd, melyet Wekerle f. hó 17-én Nagybányán tartott, egy program, a melyhez készséggel csatlakozik.

Valamikor nemis oly régen, a pénzügyminiszter volt Magyarországon a legtöbb támadásnak kitétt miniszter, míg ma az összes ellenzéki pártok meghajtják lobogójukat Wekerle pénzügyi politikája előtt.

Nagy meglepedésünkre szolgálhat, hogy épen a közgazdasági reszortok vezetői népszerűek Magyarországon, mert ez a mellett tanuskodik, hogy van e hazában is érzék a közgazdasági érdekek iránt, csak illetékes oldalról ébren kell azt tartani.

Ez idő szerint Wekerle a nap hőse. Neki sikerült rendezni Magyarország pénzügyi viszonyait és azért biznak abban, hogy sikerülnie fog művét a valuta rendezése által betetőzni. Ez ügyben Wekerle viszi a vezérszerepet és az osztrák pénzügyminiszter, előismerve magyar kollégájának fő lényét, szívesen csatlakozik irányeszméihez.

Es ezt nagyon jól tudják Bécsben, hol szintén Wekerle az egyedüli magyar miniszter, kinek nevét a bécsi sajtó mindig rokonszenvvel említi. Ausztriában a valuta rendezés szükséges voltát már korábban ösmerték el, és miután tudják, hogy csak saját szakminiszterük hanyagságán, vagy nem akarásán mult, hogy évekig mi sem történt ez ügyben, mondhatni irigység nélkül látják, hogy Wekerle vette kezébe a valuta rendezését.

Az osztrákok hiúságát talán sértheti, hogy a magyar pénzügyminiszter a hangadó a monarchia e legfontosabb aktiójában, de miután a valuta rendezése osztrák érdek is, szívesen látnak magyar minisztert is oly akezió élén, mely érdekeiket előmozdítani lesz hivatva.

HIREK.

— **Képviselő választás.** A mult csütörtökön Polónyi Géza, városunk volt országgyűlési képviselője függetlenségi és 48-as programmal ujjal megválasztott Dr. Czegléd Mihály ellen 382 szótöbbséggel. A választás a legnagyobb rendben ment végbe. A zár óra 6 órára volt kitűzve. A választás eredményeinek a kihirdetése után a megválasztott képviselő megjelent a város-

A szűk vendégszoba tele volt zajongókkal, kik nagyobb részt szem- és fültanui voltak a mai esküdtzéki tárgyalásnak, vitatkoztak is annak lefolyásáról és a sokfelől nyilatkozó vélemények meggyőztek arról, hogy alapos okom van a mai bírálattal melegegedett lenni; a kárhözható nézetek dacára is, a maradásra határozám el magamat, annál inkább, mivel a hajlék elég meleg volt és az étel-italszag is ellentétlenül marasztalt.

A bejárat közelében egy asszony állott, ki midőn mellette elmentem, élesen szemügyre vett és egyik társának valamit fülébe sugott; a suttogás körüljárt és midőn az asztalhoz közeledtem, egy ónsúlyu kéz nehezedett rám; bátrán néztem, és egy tagbaszakadt legényt — nyilván kocsis volt — láttam magam előtt, ki merően rámszegezé tekintetét.

»Mi a baja?« kérdém tőle, kezét rólam lerázva.

»Maga az, aki ma Todd ékszerészen elkövetett gyilkosság miatt állott a törvényszék előtt?« volt a viszontkérdés.

»Hát aztán?« kérdém.

»Semmi egyéb, minthogy így nem való többé tisztos éges társaságba és nincsen többé joga, magát itt feltolakodnia« mondá a jelenlévők

házánál, s átvevén a mandátumát, megköszönte a választók bizalmát, egyszersmind a legnagyobb elismerését fejezte ki Türy Albert választási és Kovács Gyula küldöttségi elnöknek a választás tartama alatt tanúsított pártatlan eljárásukért. Végre a választókat csendes szétoszlásra hivta fel, a mi egy óra alatt meg is történt, úgy, hogy már 8 órakor vége volt az izgalmas napnak. Csend volt az egész városban, mintha semmi sem történt volna.

— **Az országos képviselő választások** eredménye a következő szabadelvű párti megválasztott: 208, nemzeti párti: 54, függetlenségi és 48-as párti: 70, Ugron párti: 13, pártonkivüliek: 5, összesen: 350.

— **A h.-szoboszlói takarékpénztár** részvénytársaság XXII. évi zárszámadása 1891. évről. Igazgatói jelentés. Tisztelt közgyűlés! A H.-Szoboszlói Takarékpénztár részvénytársaság 1891. évi zárszámadását a felügyelő bizottság által felülvizsgálva és helybenhagyva, a midőn előterjesztjük: melegegedéssel constatáljuk azt, hogy társaságunk üzletmenete a mult évben kielégítő volt. Betétünk 30,985 frt, — váltószámlánk 29, 194 frttal emelkedett; ezzel szemben viszeszámitolási számlánk — betétünk emelkedése folytán, — 28,596 frttal, kötvényszámlánk pedig, — saját tőrekvésünk folytán, — 24,866 frttal apadt. A zárszámadások szerint az évi nyereség 12,571 frt 24 krt tesz, melynek felosztására nézve az alapszabályok 76 §-sa értelmében javaslatunk következő: 10% a tartalék tőkéhez 1257 frt 13 kr. 3% vezérigazgató és aligazgató jutaléka 377 frt 13 kr. 5% az igazgatóság többi tagjainak jutaléka 628 frt 56 kr. 3% a felügyelő bizottság jutaléka 377 frt 13 kr. 2% a tisztviselők 251 frt 43 kr. Házfenntartási alapra közgyűlési határozat folytán 600 frt. Részvényeseknek 600 drb. részvény után osztalék, egyenként 12 frt 7200 frt. Jótékonycélra 200 frt. Az ezek után fennmaradó összeg esatoltassék pótlólag a tartalék tőkéhez 1679 frt 86 kr. Összesen: 12,571 frt 24 krajczár.

— **A csütörtökön** lefolyt képviselőválasztáson egy sajnálatos incidens történt. Ugyanis Tóth Lajos és Tóth Bálint választó polgárok, a szavazatszedő küldöttség elnöke ellen becsület-sértést és rágalmazást követtek el s a hatóság

tetszésnyilvánulása mellett és mindannyian megvetéssel fordultak el tőlem.

»De fel lettem mentve« felelék daczosan.

»Még felmentéssel« mer kérkedni, halljátok! Ő fel — men te tett! hisz saját védője is csak mint egy kutyával bánik vele és ő felmentéssel dícsékszik. Koresmáros! tisztességes hajlék-e ez, vagy csak gyilkosok számára való?«

»Ki vele! volt a koresmáros verdietjét; »ki az ördögbe ezzel a szemtelen emberrel!«

Szétnéztem: köröskörül fenyegető arezok, a koresmáros pedig az ajtóra mutatott; ily körülmények közt jónak láttam a helyt minden ellenszegülés nélkül odahagyni és tovább bandukáltam a hidegben és sötétségben.

Egy nagy sereg gyerkőcz — Isten tudja honnét szedte elő magát — zsiabongva és ordítva folyton kísért, mindég többre szaporodva; a nagyobbak kövel hajigáltak, a kisebbek meg léköptek és gunyolódtak; egy ideig türtem ezt, míg nem egy kevésbé élénk tájra értem, de már itt fűtykösömmel kezdtem suhintani a sühederekre, amire ordítva vad futásnak indultak, én pedig utamat tovább folytathattam.

(Folyt. köv.)

ellen izgattak. Tóth Lajos oly illetlenül viselte magát, hogy azonnal le kellett tartóztatni, most is fogságban van.

— **Járda.** Megindult az olvadás. Felhívjuk polgártársaink figyelmét a járdák tisztántartására, nehogy e miatt esetleges kellemetlenségnek legyenek kitéve.

— **Követésre méltó példa.** Reform. egyházunk hívei között még nem halt ki a nemesebb érzés és a hitbéli föllángolás. Legujabban is szép példáját adta ennek Sary Rebeka asszony, helybeli lakosnő, ki a szoboszlói ref. egyháznak az újonnan beszerezendő új harangokra s z á z forintot hagyott.

— **A fogyasztási adó** lassan folyik befelé. Felhivatnak tehát mindazok, kik esedékes borfogyasztási adójukat eddig be nem fizették, hogy azt mielőbb fizessék be, mert különben végrehajtás útján fog az behajtatni. Hasoulóképen felhivatnak azok, kik a közbirtokosság ménei számára szükséges zabot még nem szolgáltatták be, hogy vagy azt, vagy annak árát 8 nap alatt fizessék be.

— **A közkut.** Az iskolaelőtti közkutnál mindig temérdek iskolás gyermek van, akik az alatt az ürügy alatt, hogy isznak, a kutat rontják. Egyáltalában nem helyeselhető dolog, hogy a gyermekek a kutra járjanak inni, intézkedni kellene valahogy, hogy a gyermekek a vizet az iskolában kapják, mert hogy az iskolából kijárnak, abból kettős baj következhetik, egyik az, hogy elgázolhatja őket valami kocsis vagy szán, a másik pedig, hogy mindég elrontják a kutat, hogy a város nem győzi csináltatni. Felhívjuk ez ügyre az érdekelt hatóság figyelmét.

— **A szováti olvasókör** febr. hó 7 én, a község háza nagytermében saját könyvtára gyarapítása javára zártkörű táncvizalmat rendez.

— **Szülők figyelmébe.** Városunkban több szülő azon szokásnak hódol, hogy gyermekeit a német szó elsajátítása végett német vidékre küldi. Ezen szokás azonkívül, hogy a gyermekek szüleik szere tetteljes gondozását hosszabb ideig kénytelenek nélkülözni, még azon hátránnyal is, hogy az illetőknek tetemes költségö kbe kerül. Ezen körülmény arra indított, hogy tekintettel az ezen téren követett biztos és könnyű módszeremre, valamint sok évi tapasztalataimra a t. szülőket e helyen értesítem, hogy a jövő hó 1- sejtől egy új csapatot a németnyelv tanítására fölveszek. Az eddig elért eredményről az érdekeltek napon-ta nálam meggyőződést szerezhetnek. Lakásom Békásútea a Horog János-fele házban a város-gazda mellett. H. Szoboszlón, 1892. január 29-kén Aufferber Bernát okl. tanító.

— **Vasárnapi munkaszünet Romániában.** Romániában szintén utánzásra talált a vasárnapi munkaszünet eszméje. Nevezetesen a bukaresti kereskedelmi kamara felterjesztést intézett a kormányhoz a munkaszünet elrendelése végett és egyszersmind tervezetet mutatott be e tárgyban, melynek lényege a következő: Az üzletek a gyógyszerárak, éttermek és czukrárdák kivételével — vasárnap egész nap zárva tartandók s a kereskedők köteleztessenek alkalmazottaikat már szombaton délután 5 órakor elbocsátani, hogy vasárnapi szükségleteiket idejében beszerezhessék. A csapszékek zárvatartása is javaslatba hozatik.

— **A czukorárak emelkedése.** Általában az a vélemény kezd tért foglalni, hogy a czukorvásáron uralkodó szilárd hangulat nem futólagos, hanem tartósan ígérkezik, mert — mint a »Magyar Kereskedők Lapja« írja — a kisebb kereskedők is bátrabban vásárolnak és hosszabb időre kezdik szükségleteiket fedezni. Megnehezíti az üzletet, hogy a gyárak, áremelkedésre számítva, rövid időre sem csinálnak kötéseket és csak az effektív eladásra szoritkoznak.

— **A kabai olvasókör** febr. hó 6-án zártkörű tánczvizalmat rendez.

— **A királyi család öröme.** Annyi családi gyász után a királyt végre családi öröm is érte; Mária Valéria főhercegnőnek, Ferenc Szalvátor főherceg feleségének ma 3/46-kor gyermeke született Bécsben. A főhercegnő is hű maradt a királyi család hagyományaihoz; első gyermeke leány, mint ő felségének összes elsőszülött unokái. A nagy esemény váratlanul következett be, csak a jövő hónap közepére várták. A fiatal főherceggasszony napok óta gyöngélkedett s édesanyja éppen azért tegnap egész este vele volt, habár maga is beteges. A főhercegnő férje, Ferenc Szalvátor fgh. influenzás. A királyné jó soká leánya mellett maradt, de azután maga is lefeküdt, mert gyöngén érezte magát, azt pedig senki se hitte, hogy a nagy esemény már most bekövetkezzék. Éjfél tájban azonban a főhercegnő hirtelen rosszul lett s a jelek olyanok voltak, hogy tüstént Braun és Wiederhofer professzorokért küldtek. Talpon volt mindenki, csak Ferenc Szalvátor főherceget nem keltették fel, mert a főhercegnő külön megparancsolta, hogy beteg férjét hagyják nyugodni. Hajnali 4 órakor felkeltették a királynét is, ki egy negyed óra múlva leánya ágya mellett volt s nem is mozdult onnan háromnegyed 6-ig, a mikor unokája megszületett. A király 6 órakor szokott rendszeren felkelni, őt akkor értesítették, hogy nagyapa lett. Az anya és az újszülött a kiadott orvosi jelentés szerint a körülményekhez képest jól érzik magukat. Az újszülött testi fejlettsége az utolsó hó kezdetének megfelelő, különben a gyerek egészséges. Hogy a kis főhercegnő milyen váratlanul született meg, bizonyítja az is, hogy felfogadott szoptatós dajkáját és a száraz dajkát az utolsó pillanatban távirattal rendelték Bécsbe s a gyermekruhát is az éjjel hozták el attól a bécsi kereskedőtől a kinél készült. Reggel az első látogató a burgban Mária Immaculata főhercegnő volt, utána egymást érték az uralkodó család összes tagjai. A közös és sztrák miniszterek, valamint a diplomáciai testület tagjai szintén üdvözölték Ferenc Szalvátor főherceget. A kis főhercegnő épen egy nappal dédanyjának halála után született. A frigy melyből származik, 1890. július 31-én kötötték Ischlben. Anyja, Mária Valéria főhercegnő, most 24 éves, apja, Ferenc Szalvátor főherceg. 26. A királynak a hatodik unokája. Az újszülött a keresztségben Franciska, Jozefa, Erzsébet Valéria neveket fog kapni, Gruseha bécsi hercegnő fogja megkeresztelni szombatán.

— **A király anyósa.** Ludovika bajor hercegné, a királyné anyjának halála alkalmából megemlékezünk az elhunyt életének legnagyobb napjáról, arról, a melyen leányát, Erzsébetet, megkérte unokatestvére, Ferenc József császár és király, ki akkor 23 éves volt 1853-ban történt az ischli császári villában. Itt volt a király, azaz hogy akkor még csak császár, anyjával Zsófia főhercegnővel. Ide jött látogatóba a főhercegnő testvére, Ludovika hercegnő két leányával, Helenával és Erzsébettel. Másnap Ferenc József születése napján nagy bál volt a császári villában. A fiatal uralkodó az este ugyszólván kizárólag szép unokatestvérevel, Erzsébet hercegnővel táncolt s a cotillion alatt pompás bokréta nyújtott át neki, melyet egy testőrtiszt egyenesen Bécsből hozott. A cotillion után Ferenc József anyját és nagynénjét egy bálterem egy ablakmélyedésébe vonta s O'Donnell gróf szárnysegéd jelenlétében így szólt: »Választásom unokahugomra, Erzsébet hercegnőre esett, őt akarom feleségül venni vagy senki másét.« Erre megkérte a hercegnő kezét anyjától, kikötve egyszersmind, hogy leánya elhatározását ne befolyásolja, szóljon hercegnőasszonynak Zsófia hercegnő. Ez erre Erzsébet félrevonta, s tudatta vele fia elhatározását. A hercegnőasszony meglepetésében — összecsapta a kezét és

szinte hirtelenül hajtogatta: Lehetetlen, lehetetlen! Mikor azonban látta, hogy anyja örömsugárzó arccal közeledik feléje és könyes szemmel zárja kebelére, így szólt: »Ezer örömmel mondom igent.« Másnap, mikor a család együtt ment a templomba, a büszke Zsófia szép unokahugának engedte át az első helyet; ebből rögtön megértette az egész udvar, hogy Erzsébet hercegnő lesz a császárné. Mikor a misének vége volt, az uralkodó karonfogta Erzsébetet s Ludovika hercegnő és Giesl őrnagy kíséretében e szavakkal lépett a pap elé: »Plébános ur, áldjon meg bennünket, ime menyasszonyom.« Ezután rögtön bemutatta leendő anyósának O'Donnell gróf szárnysegédet, ki néhány hóval azelőtt, Libényi merénylete alkalmával az uralkodó megmentői közt volt. Egyszersmind így szólt a szárnysegédhez: »Csak most köszönöm igazán, hogy életemet megmentette.«

— **Gabona statisztika.** A földmívelési miniszterium nagy feladatra vállalkozott, midőn a múlt év végén — mint a Magyar Pénzügy gazdasági szaklap írja — felvétette a magyar buza- és rozskészletek állapotát. A statisztikai kimutatás a felvételtől már megjelent, de nincs benne közzönet. Kereskedelmi körökben ugyanis lehetetlennek tartják, hogy az új aratási évbe több millió métermázsza készlettel mennék át, mintán ez azt bizonyítaná, hogy múlt évi aratásunk a becsléseknél jobb volt. Vajjon nem-e csuszott ismét hiba a statisztikai felvételekbe: Igen ajánlatos lenne, ha az összeállítás révizio alá vétetné, mert a megjelent kimutatás a helyett, hogy tájékoztatna, csak zarart idézett elő.

— **A vámterület kérdése** alakultá vált a képviselőválasztási mozgalmak alatt és ma nagy tábor képeznek azok, akik az önálló vámterületet óhajtják. Egy perczig sem kételkedünk abban, hogy az önálló vámterület most is jámbor óhajítás marad, mindazáltal szívesen látjuk, hogy az önálló vámterület hívei életjelt adtak magukról, mert az majd lehetőleg fog hatni ama cseh- és morvaországi közőkre, melyek Magyarországgal szemben folyvást az önálló vámterületet játszik ki tromf gyanánt. Hadd lássák, hogy Magyarországon is vannak legalább annyian, kik az önálló vámterületet óhajtják, mint odaát.

— **Változások kabinetben.** Jól értesült forrásból közli a »M. K. L.« a következő sorokat: Magyarországon alkalmasint már rövid idő alatt új igazságügyminisztert nyer. A jelölt dr. Wlassits Gyula egyetemi tanár. A jelenlegi igazságügyminiszter a kabinetben marad és az eddiginél fontosabb helyet fog betölteni. Továbbá még az új képviselőház összeülése előtt a kereskedelmi-miniszteriumban egy második államtitkár fog kinevezetni.

— **A községi és az önszegélyző egyletek.** Községek oly önszegélyző szövetkezetbe, melyben a községi vagyon kórházaknak tételnek ki, be nem lehetnek. E kérdésben a belügyminiszter egy konkrét eset alkalmából a következő határozatot hozta: Gy. községnek az ottani segélyegyletbe való belépése tárgyában a bizottság közgyűlés határozatát, fellebbezés folytán felülvizsgálván, azt annyival inkább helyben hagyom, most az, hogy pótdó útján létesülő községi vagyon az egyleti alapszabályokban rejlő kockázatnak tétessék ki. Semmi ezim alatt meg nem engedhető.

— **Tisztelt előfizetőinkhez.** Azon visszaélésnek jöttünk tudomására, hogy a lapkihordók az előfizetőktől negyedévenként 1 frt 20 és 30 krt követelnek lapunk előfizetési díjába. Ha és a mennyiben az ilyen eset több fordult volna elő, szíveskedjenek hozzánk fordulni, hogy az ügyet rendbe hozzuk. — Egyszersmind felkérjük azon

tisztelt előfizetőinket, kik az előfizetési pénzeket az ideig be nem küldték, hogy azokat beküldeni szíveskedjenek, hogy a ap szétküldése fenn akadályt ne szenvedjen.

— **Valutaszabályozás és konverzió.** Biztos forrásból közöljük — írja a »Magyar Pénzügy, hogy a valutarendezés akciójának megkezdésével egyidejűleg konverzálatni fognak a papíráradékok. A ezimzetek tulajdonosainak fel fog ajánlatni egy 4%-os papír körülbelül 90—92%-os árfolyamon és azoknak, a kik azt el nem fogadják, az 5%-os járadék névértéke fog kifizettetni.

— **A kávéárak emelkedése.** Ezen cikkben az utolsó időben a forgalom ismét emelkedett A »Magyar Kereskedők Lapja« hamburgi tudósítója szerint, a mult héten három nagy brazíliai hajó érkezett oda kávéval megrakva, mely rakományok és ezen kívül még Domingó és Guatenola fajtákból és egy tekintélyes mennyiség jó árak mellett elkelt.

— **Londoni hírek** szerint a finomabb fajtákban is élénk volt a kereslet és az árak szilárdon tartották magukat. — A budapesti piacon az árak természetesen szintén emelkedtek.

— **Alkalom szüli a rablót.** Borzalmas esetet ír mezőkeresztesi levelezőnk, mely bizonyítvány arra, hogy az alkalom nemcsak tolvajt, de rablót is szül. — Mezőkeresztesen Mára Istvánnál észrevette egy ismerőse, Nagy Sándor, hogy az éltes asszony pénzt tart a feje alatt. Éjnek idején behatolt hozzá, s elakarta a pénzt rabolni. Egy kézzel az asszonyt, másikkal mellette fekvő gyermekét ragadta torkon és fojtogatni kezdte. Móráné könyörgött neki, hogy irlalmazzon életének, minden garasát odaadja. A gazember el is vitte a pénzüket, előbb azonban megfenyegette az asszonyt: Kötelet vetek a nyakadba, ha el mersz árulni! — A csendőrség azonban elfogta a rablót, a ki bevalotta tettét.

— **Háromszor megszökött.** A nagyváradi várból harmadszor szökött meg a minapában Ungur György közlegény. Legutóljára éppen a fogdából sikerült neki elillannia. Azután bujdosásnak adta magát, erdőben kóborolt, isten tudja, hogy tengetve életét. Vesztére tért be most a boligréti korecsmába, hol mint levelezőnk jelenti a csendőrség elfogta. A szökevényt átadták a katonai parancsnokságnak. Szökése okául azt adja, hogy semmi áron nem akar Nagyváradon szolgálni.

— **108 év.** Egy nappal se söbb, egy órával sem kevesebb; 108 évet élt Szecei Ágnes ó-kanizsai lakos özvegyasszony, a ki e hó 21-én hagyta el ezt az árnyék világot. — A halálos óráján azt mondotta, hogy hosszú életét annak köszönheti, mert minden bűjtöt megtartott, aztán meg egész életében irtóztott a zsiros ételektől. Hamvazó szerdától husvétig pedig málé volt a reggelije, málé az ebédje meg a vácsorája is. — Nem is csoda, ha olyan épek voltak a fogai mint hajadon korában. Ritkán használta, nem is fájtak soha semmire, nem is koptak el soha. — Gyomor baja nem volt soha. Ha valaki elakarja érni a 108 évet, használja a Szecei Ágnes recipéjét, jó egészséggel.

— **Czedik Károly** a Tökés Gábor fele házban csukrázdát nyitott. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Táncz-vizsga.** Tamás János táncztanító február hó 7-én este 7 órakor a »Bika« vendéglő nagy ermében táncz-vizsgát tart.

Ingatlanok forgalma.

1892. január 23-tól 1892. január 30-ig.

Szoboszlón.

Husztli Sámuel és neje veszik L. Nagy Lidia tilalmasi szántóföldét 500 frtéért. M. Kovács Bálint veszi M. Kovács János bánombeli szőlőjét 141 frtéért. Kovács Sámuel és neje veszik Karacs Gábor és Zsófia kerinögébeli szántóföldeiket 218 frtéért. Ifj. Varga Gábor és neje veszik Varga Gábor házassudvarát 170 frtéért. Csépan István és neje veszik Karika Bálint s társai házassudvarát 227 frtéért. Árva Sándor és neje veszik Dobozi Klára s társai tilalmasi szántóföld illetőségét 160 frtéért. Boros Géza és neje veszik Lenthe Gusztáv és Kálmán házassudvarát és szőlő illetőségét 2400 frtéért. Tóth Károly és neje veszik Szöke Mihály és neje házassudvarát 100 frtéért.

Kaban.

Rác János átveszi Szász Rebeka házassudvarát 600 frtéért.

Szováton.

Parti János veszi Csöré Ferencz ingatlanait 520 frtéért. Gál Rebeka veszi Gál Erzsébet szőlő illetőségét 45 frtéért. Csöré Ferencz veszi Illés Sándor és neje kenderföldét 30 frtéért. Olajos Sándor örökli Olajos M. Sándor ingatlanait 270 frt értékben.

CSARNOK.**A választási tudósító.*)**

(Aktuális genrekép.)

A nagy-csengeri-daróczi és kis-rába-kürtösi hírlapíró urakra még az eddigienél is jobban felvirradt a dicsőség hajnala.

Persze, hogy a nagyvilág a nagy-csenger-daróczi és kürtösi hírlapíró urakról nem igen szokott tudomást venni, de annál inkább vesz az ottani komposzteszorátus és az ottani bájos Márták és Margitok szüzi serege.

Mert ha Nagy-Csenger-Daróczi nem büszkélkedhetnék saját külön tudósítóval, ki írná meg akkor a márczius tizenötödiki ünnepélyekről a hosszú referátát, mely ugyan, mint ő menti magát, helyszüke miatt alaposan nyul-farknyira kurtitva jelenik meg a budapesti lapokban, és ki referálna a helybeli kaszinó javára a »Zöld Ökör« nagytermében rendezett zártkörű táncvizsgálat minden várakozást fölülmuló sikeréről és bájos hölgykoszorujáról.

Nekünk, irogató embereknek, a kik elégszer látjuk a nevünket nyomtatásban, fogalmunk sincs arról, hogy micsoda gyönyörűséggel olvassa Tardossy Gergely urambátyám a »helybeli kaszinóban a Hírlap«-okból, hogy: »ezután a köztisztletben álló Tardossy Gergely nagybirtokos emelt szót, lelkes szavakban éltetve nagy hazánkiát.«

Vagy mikor Izácska vagy Gizácska ragyogó szemekkel keresi és megtalálja nevét a »jelenlévő hölgykoszorú soraiban«, melyben őt is ott látta Gruber ur.

Oh, az a jó Gruber ur! Mikor legközelebb berukkol hozzájuk, eléje is rakja a magasított legpompásabb vaniliás pereczeket és a papának legjobb dohányt.

— No még egy darabot, édes Gruber ur — ebből még Gruberkám!

És Gruberkám eszik ebből is, abból is. Csak úgy dobálja magába az apró süteményeket. Minden szerénykedés nélkül eszik. Érzi, tudja, hogy ő ezért jól megszolgált.

— Higyje el, kedves kisasszony — motyogta teli szájjal, hogy a neve mellett az is ott volt,

*) Föv. L.-ből.

hogy városunk e fészlő bimbója a nefelejes szemű Izácska, esküszöm, hogy ott volt, de kihúzták. Sok a közölni valójuk, kevés a helyük. És a nyomorultak spórolnak a papirossal.

És Izácska elhiszi, kis szíve majd hogy ki nem pattan a selyemfűző alól; de hát hogyne, istenem, mikor kis hijja, hogy fészlő bimbónak nem került bele abba a nagy lapba.

Minden eddigi dicsőség azonban mind csak semmi a Gruber ur mostani dicsőségéhez képest, mióta ott hordja zsebében a levelet, melyben:

»Felkértem, hogy a választási eseményekről lapunkat tudósítsa. Kiadásai tisztelettel megtérítetnek.«

Mióta ezt a levelet Gruber ur zsebében őrzi, nem tudja miért, de olyan kicsinek látszik neki az egész utca, a házak, az emberek. Nem is érti, hogy nőhetett meg egy nap alatt akkorára. Hova is lenne hozzá legméltóbb először menni.

Tardossyékhoz? Nem, az erősen függetlenségű. Baklártyékhoz? A meg szabadelvű. Hirschékhez? Igaz ugyan, hogy oda lenne a legnagyobb kedve menni s Gizikének először elujságolni a nagy kitüntetését, — de hát oda se lehet, mert Hirchs ur nagy Apponyista, neki pedig most minden pártok fölé kell emelkednie. Fel is fog emelkedni. Pártatlanság és igazságszeretet, kizárólag ezek fogják működését jellemezni.

Meg is írja a lapjának, hogy mik a vezérelvei s nagyot néz, mikor jön a lakonikus válasz. hogy legjobb lesz, ha működését gyorsaság fogja jellemezni.

Mintha bizony nem lehetne az ember pártatlan is, igazságszerető is, meg gyors is. No hát ő az lesz. Valóságos minta-tudósító.

És mennek, szálnak a tudósítások a partértekezletről, a jelölő gyülekekről, s a banketek-

ről, bámulatos hosszadalmasan megírva, a mely tudósítások azután bámulatos apróságokká törpülnek össze a rotációs gépek alatt.

Vigasztalja is eleget az öreg postafőnök, mikor lázasan tépi fel a friss lapot s dobja azután el néma megvetéssel; vegye figyelembe hogy a nagy-csenger-daróczi választókerületen kívül még van egynehány az országban; de a vigasztaló szó nem sokat használ. becsapja az ajtót s dühösen elrohan s ilyenkor mindig azazal a szápdékkal, hogy hazamegy s megírja a lemondását a levelezői tisztségről.

Hej csak olyan nehéz ne volna megválni a dicsőségtől. De nem megy, sehogysem megy. A potya vacsorák és potya szivarok varázsa nem engedi megírni a lemondó levelet, eszébe jut nagyon élénken és nagyon hízolgóleg az a nagy tisztelet is, melylyel a »Zöld Ökör«-ben körülveszik, újra hallja mint suttogják:

— Az a vörös ember, az a választási tudósító . . .

Oh, a dicsőségről nehéz lemondani.

S mikor egy-egy tiz-tizenkét piszkos területű banketten, — melyet jó előre ötszáz területűnek sürgönyözött meg. János vagy Miska urambátyám, Gruberkámra hamis pillantásokat szórva, kijelenti, hogy ők most tulajdonképen ötszázann vannak. Gruber ur felségesen nyájas mosolylyal mondja:

— Hja, ez a hírlapírás titka . . .

Vértesi Gyula.

Felelős szerkesztő és lap-tulajdonos:

SZÜCS BÁLINT.

MEGHÍVÓ.**A „H.-SZOBOSZLÓI TAKARÉKPÉNZTÁR“**

1892. évi február hó 7-ik napján d. e. 10 órakor

H.-Szoboszlón saját intézeti házában

TARTANDÓ

XXII. ÉVI

rendes közgyűlésére.

T Á R G Y A K:

1. Igazgatósági és felügyelőbizottsági jelentés, mérleg előterjesztése, nyereség felosztása s felmentvény megadása.
2. Felügyelő bizottság választása.
3. Esetleges indítványok.

Az igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentés, mérleg és zárszámadás a közgyűlést megelőző 8 napon belül az intézet helyiségében megtekinthetők. H.-Szoboszlón, 1892. január 17-én.

A z i g a z g a t ó s á g.